

AUNING HALLENS

50 ÅRS JUBILÆUMSFEST

d. 18. august 2018

Melodi: Pigerne fra Småland...

Vi sidder her i samlet flok, for her er nemlig fest vi fejrer noget særligt, grunden kender hver en gæst, og stedet hvor vi fester her på denne store dag er ikke helt tilfældigt - nej vi sidder i hal A.

Det var første hal på Djursland, planen havde altså holdt og som Auningborger ingen tvivl, man var så pavestolt, hallen blev så til et center, stort og mægtigt som det står kære gæster tænk engang der gik halvtredsenstyre år.

Ideen kom fra folk i byen, det var deres kald at Auning by den skulle ha' sin første idrætshal, med Thuesen og Bytoft blev det hele sat i gang men det var ikke ligetil, processen den blev lang. Lidt uenighed om størrelsen og tegninger med mer' ikke mindst økonomien, af problemer kom der fler', men det løste sig til sidst og snart var soklen blevet støbt buer rejste sig og snart var Auning hallen blevet døbt.

En svømmehal i byen var på tegnebrættet snart nu skulle den så bygges, snart så tog det hele fart, men hallen var på "vippen" dengang skovlen kom i bund for komisk nok så var der vand i jordens undergrund. Snart stod svømmehallen færdig, og det var et kæmpe hit Gunnar Thøgersen sprang i, han var i kjole og i hvidt, der var sammenhold i byen, vores haller var et tårn og respekten her på Djursland om vor by var helt enorm.

Den første inspektør vi tror de fleste huske kan man glemmer aldrig Brix den lille rare, runde mand, han kunne samle folket i den nye store hal med stævner, kvarte grise og et Palmehavebal. Der var Dirch og Johnny Reimer, interessen den var stor Freddy Breck sang Rote Rosen, folk hulkede i kor, så at Brix han kørte klatten kunne alle folk vist se, ja succesen var så stor der måtte bygges en hal B.

En hal og snart et kursuscenter, skød jo hurtigt op og planerne var store, optimismen var i top, men drømmen skulle bryde efter flere svære år man måtte give op, og skæbnen den var temli' hård. Ingen liv i vores haller, væk var alt vi havde skabt op til flere lykkeriddere som hurtigt gav fortabt, vores svømmehal var lukket, håbet svandt for vores by men det løste sig og snart så tændte lyset sig på ny.

En leder skulle findes det blev Jens den rare fyr han solgte is på Djursland, kørte rundt på Eventyr, og Veje var den rigtige, beslutningen var fin man hørte ofte Jens han sagde - "Hallen den er min". Folk fik gang i vores svømmehal, nu var der liv på ny Jens og Lene gjorde deres, der blev talt om vores by, styr på tingene det kom der kun med deres store flid så man sender tit en tak til Jens i hans regeringstid.

Men nye folk kom til, det måtte ikke gå i stå så snart blev vores haller mere kendt som AIK, og alt blev renoveret, kosten den blev mega sund og væk var snart frituren, men det var dog kun en stund. Alt er blevet topmoderne, infoskærme og cafe der er altid liv i huset, ja det kan enhver jo se, her er unge, børn og ældre, her er stor aktivitet vores center her i Auning er det bedste der er sket.

Nu må vi til at slutte, men en ting det fik vi lært halvtredsenstyre år på fem minutter det er svært, en masse burde nævnes, når vi synger denne sang men gør vi det ja så blir' sangen simpelthen for lang, Tak for støtte, tak for hjælpen, tak til store og til små uden jer, ja så var hallen sikkert gået helt i stå, lad os alle sammen rejse os og råbe mens vi står Auning hallen længe leve skal i mange, mange år.

AUNING HALLEN

1968

50 års jubilæum

2018